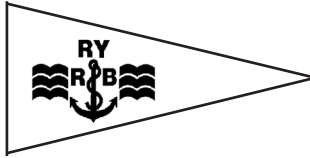

BLAD NR. 3/05
SEPTEMBER

Ankret

RY Bådlaug

Ry Marina
Siimtoften 13, 8680 Ry
Tlf 86 89 29 90

Email: ry-marina@mail.

Bestyrelse:

Formand:	Leo Nielsen	86945504
Næstformand:	Kim Würtz	87938907
Kasserer:	Majbrit Nielsen	86869066
Bestyrelsesmedlem:	Kurt Dan Jensen	86891791
Bestyrelsesmedlem:	Mogens Weigelt	86892642

Bestyrelsessuppleanter:	Sten Thorsager	86965570
	Bent Rasmussen	86253330

Udvalg(s-formænd):

Hus- og pladsudvalg:	Jens Erik Jensen	86947947
Broudvalg:	Morten Damholdt	86890987
Malerudvalg:	Valdemar Mortensen	86853079
Sikkerhedsudv:	Børge Thykier	86936540
Miljøudv.	Hardy Nielsen	86892307
Fest- og aktivitetsudvalg:	Jytte Syska	86892532
Navigationsudvalg:	Kai Rasmussen	86846224
Radioudvalg:	Jens Chr. Jensen	86891603
Redaktionsudvalg:	Niels Hovgaard	86891671
Silkeborgsøernes Brosamarbejde:	Leo Nielsen	86945504
Ry- og Silkeborgsøernes Brugerråd:	Leo Nielsen	86945504

Havnekontoret Telf. 86 89 29 90

Kontortid: Hver mandag fra 18.30 til 19.30

Vi er på kontoret for at hjælpe dig.

Hvis du har spørgsmål, eller hvis du mangler diesel til din båd - så kom ned på marinaen i vor åbningstid.

Havnefoged Kurt Dan Jensen

Havneassistent Bent Rasmussen

Havneassistent Sten Thorsager

Havneassistent Per Pedersen

NYE MEDLEMMER - DET ER OGSÅ OS!

Redaktion:

Else Jensen
Hanne Thykier
Jens Hvass
Kurt Nielsen
Birger Madsen
Karen Johnsen
Niels Hovgaard
(Ansvarshavende)

Forsidebillede:

Foto
Birger Madsen

Udkommer:

Ultimo marts
Ultimo juni
Ultimo september
Ultimo december

Ank'ret

Medlemsblad
for
Ry Bådlaug

NB! NB! NB! NB!

**ABSOLUT
SIDSTE FRIST**
for aflevering af
indlæg til næste
nummer af
ANK'RET er
den. **1. dec. 2005**

Tryk:

Dixit Them
Tlf. 86 84 70 22

Vigtige telefon numre

Vandforurening

(begrænset/lokal):

Ring Ry Kommune,
Teknisk Forvaltning

Tlf. 86 89 15 55

Udenfor kommunens åbningstider ringes til chefen for Teknisk Forvaltning
Knud Martin Kjeldsen

Tlf. 86 89 31 12

Vandforurening

i større omfang:

Ring alarmcentralen **Tlf. 112**

Ulykker til søs:

Ring alarmcentralen **Tlf. 112**

Falck

Tlf. 112

Skanderborg Politi

Tlf. 86 56 14 48

Silkeborg Politi

Tlf. 86 82 39 00

Søværnets Operative Kommando

SOK: Tlf. 89 43 30 99

Havnefogeden Horsens

Tlf. 20 80 13 38

Amtsregistrering af både/ afmelding/ændring

ring til Åse Nielsen

direkte **Tlf. 89 44 66 00**

Gæsteregistrering af både

Statoil, Randersvej 8, Ry

Tlf. 86 89 12 88

Leo Nielsen

Formanden har ordet !

Ferie og højsæson for bådhandler. Sommeren er jo altid den tid på året, hvor der er størst røre omkring bådene. Der indgås mange handler i den tid, og der byttes meget rundt på bådene. Det er ikke til at sige om det er vejret eller årstiden der gør det, men er man glad for sin båd, skal man være forsigtig med at udtale en pris, for den kan vise sig solgt før man aner det. I år har det absolut ikke været nogen undtagelse med hensyn til antallet af handler, og tendensen mod at alle handler indebærer, en lidt større båd for begge parter, synes næsten at være en naturlov. Den samlede tonnage for både i Ry Marina stiger støt og roligt år for år, og det gør behovet for større pladser jo så også.

For at efterkomme dette behov for pladsstørrelser, må der hvert år ændres på fortøjningspælernes placering. Havnen må ligeledes rokere meget rundt med bådene, for at få den kabale til at passe, og som regel er der ikke en helt optimal løsning.

Til næste sæson får vi et ekstra skub til at gøre noget ved problemet. Det har vist sig at bro F er ved at være i en dårlig stand, og trænger til en gennemgribende renovering. Broen er jo også en af de ældre. Den blev opført af lidt for spartanske materialer, grundet vores økonomiske formåen dengang. Nu er tiden så kommet til at renovere broen, og det vil blive udført således, at der startes med

at etablere en yderste broende udenfor den nuværende, og at der så fornyes indefter land i det omfang, som broholdet kan nå på en vinter. Ved at starte på denne måde er der mulighed for at øge pladsbredderne på de områder, hvor der er renoveret, således at der gradvis sker en opgradering af de pladser der ligger ved broen. Og ja, jeg ved det godt, denne løsning giver ikke plads for længere både end de nuværende 10 m. Bestyrelsen har vurderet meget på de 12 m pladser, og specielt med hensyn til, hvor mange pladser der på sigt bliver behov for. Det er bestyrelsens opfattelse, at behovet nok næppe vil stige væsentligt. Håndteringen af disse både til og fra havnen er jo noget mere kompliceret, og formentlig på kanten af, hvad de fleste vil fortsætte med fremover, hvilket jo nok vil være bremsende for antallet af de helt store både. Status i dag er, at vi har 4 stk. 12 m pladser, med aktuel mulighed for umiddelbart at etablere yderligere to. Viser det sig på sigt behov for flere, må vi inddrage nogle broender til formålet.

En dårlig statistik:
I SMK's blad læste jeg en artikel fra beredskabschefen i Silkeborg. Denne var indledt med følgende fakta: ”Siden år 2000 har der været 100 dødsulykker i forbindelse med lystfartøjer, heraf 3 som følge af brand. Alle tre brandulykker var på Silkeborgsøerne”!!!.

100 dødsulykker ved vor hobby er naturligvis uacceptabelt, og der

må være behov for at få uddybet, hvad der ligger bag disse tal, og hvilke situationer de forekommer under. Er det joller i fralandsvind, kan der selvfølgelig ikke opnås noget ved at holde bådene i bedre stand, så er det jo oplysning og information der skal til. Er det derimod bådenes tilstand, eller bådejernes kompetence, så kan dette jo bedres gennem klubben og havnens arbejde. 3 brandulykker og alle på søerne? Uanset hvad der konkret er sket i disse uheld, kan vi jo ikke frigøre os for den tanke, at der er flere både med potentiel brandrisiko på søerne end andre steder, og at det er af absolut største nødvendighed, vi holder fokus på bådenes tilstand.

Leo

Apropos „sol og varme“ - til erindring - Te-Kurts smukke sommersang.

Ry Bådlaug - En god dag på søen - Sommerfesten 2005.

Mel.: Se det summer af sol o.s.v.

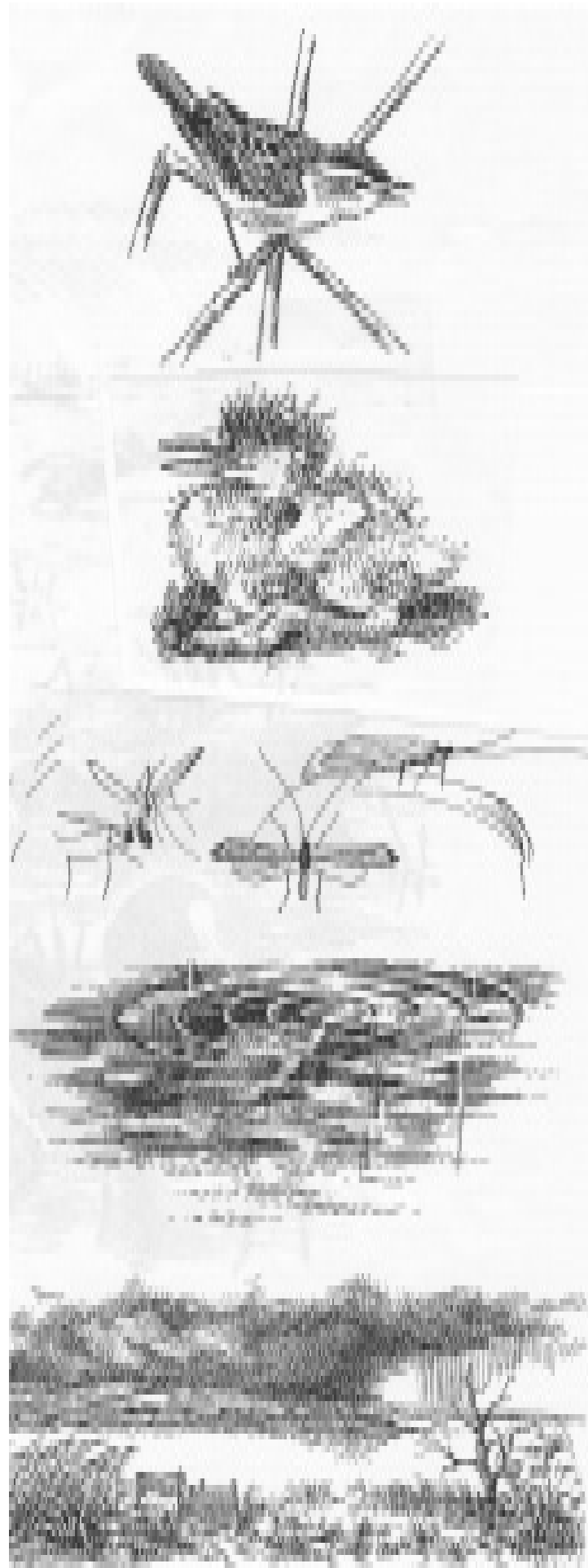
Hør hvor Fatter han brummer i køjen,
aftenen blev ham nok lidt for lang,
næsten stille bortset fra hans støjen,
her i morgenens duft og fuglesang.
Der er dejligt her på vandet,
søen har taget morgenkåben på,
kaffevandet det snurrer blandt andet,
solen skinner og himlen er så blå.

Tømmermænd Uuh' hvor kan de rumstere,
bare man dog ku' stoppe dem nu,
morgendrammen kan godt reparere,
når ens hoved er lis' som gået itu.
Mon vi skulle repetere -
for at sætte tingene på plads,
måske snuppe en Underberg mere,
aldrig mere gå med i stort kalads.

Morgenkaffe og osten vi hylder,
sommertæppe på søen lidt endnu,
solen varmer - insikterne myldrer,
fisken ringer og fladen går itu.
Der er dejligt her på vandet,
tiden her den kan sættes helt i stå,
vi vil aldrig ønske os andet,
der er slet ingen ting som vi skal nå.

Midt på dagen i små lette bølger,
stævner vi mod en liggeplads hen,
døjer stadig med rødvinens følger,
det er skønt med en ba'jer igen.
Der er dejligt her på vandet,
hvor vi finder en liggeplads ved bro,
vi ku' aldrig tænke os andet,
end en båd - og en køjeplads til to.

Hen mod aften er rødvinens følger,
glemt så mon ikke lige vi sku',
tænde grillen - mens søen den bølger,
snuppe bare et enkelt glas endnu.
Der er dejligt her på vandet,
venner mødes - og stemningen er god,
vi vil aldrig ønske os andet,
takker for, det var her vor vugge stod. KN

Sømandsorgeltræf i sol og varme

Karen Johnsen

I en ellers rent vejræssigt noget mistrøstig sommer oprandt dagen for det årlige musikarrangement på havnen. Vejrguderne havde lugtet lunt, så selv om det var blevet skubbet en uge i forhold til sidste år, så artede vejret sig nogenlunde efter det sædvanlige skema. Regnvejr dagen før, på dagen lidt gråt fra starten og fra middag sol og varme, små lette tynde skyer og en let blæst. Der var tilmeldt musikere nok til at etablere ”tribuner” på 4 både, og de resterende husede spillekanternes pårørende. Alt var som det plejede, og det er en stor del af succeskriteriet for dette arrangement.

Om formiddagen ankom den ny „Orca“ på lastvogn næsten direkte fra de franske floder, lige akkurat tids nok til at kunne sejle med musikere fra det horsenienske spillemandsdrag Hoska.

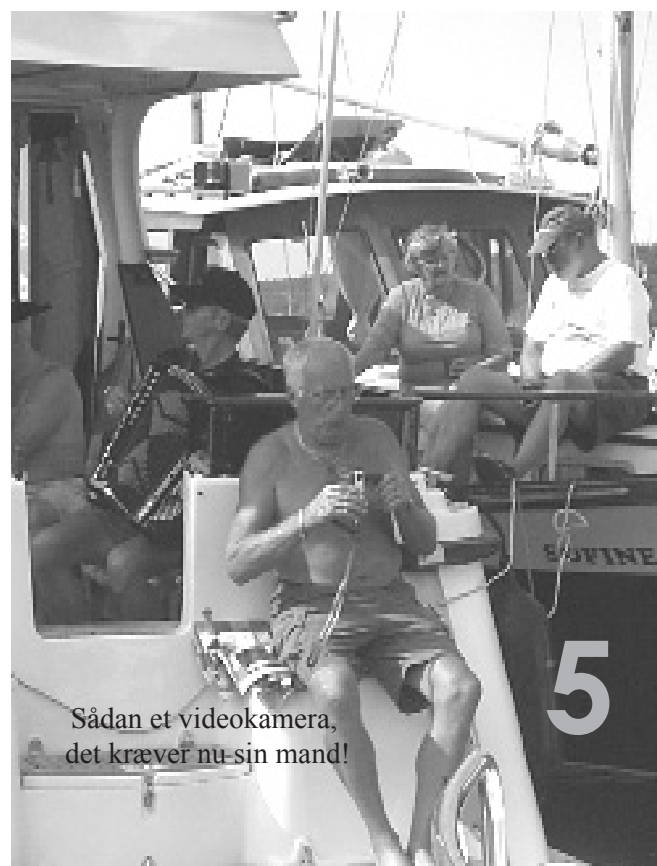
Netop opankret mellem Alø og Julsøbroen modtog armadaen en opringning fra ”Mågen” om, at der på rutebådskajen stod to musikere, som mente de hørte til selskabet derude. De hævdede at have været på kajen i Ry, hvor de formasteligt var blevet overset og glemt. Kaj og Mette kastede straks fortøjningerne og satte kursen mod de agterudsejlede, men da de nåede land, var tålmodigheden sluppet op, og de fortørnede musikanter havde forladt stedet uden at lægge nogen besked om, hvor de tog hen.....

Efter 3 timer med solbadning, indtagelse af forfriskninger af forskellig art, og ikke mindst masser af god og folkelig harmonikaunderholdning, satte vi atter kursen mod hjemlig havn, hvor grillene var tændt, kødet marineret, salaten skåret og Jytte Syskas skønne kokostoppe stod på geled, parate til at blive indtaget til aftenkaffen.

Aftenen var lun, og vi sad længe ude. Til sidst måtte musikerne dog trække inden for af hensyn til deres instrumenters sikkerhed. Det var på det tidspunkt, hvor det lagte program var gennemført, og hvor de der havde appetit på mere spil satte sig sammen til en svingende jam-session. Det var afslutningen på endnu en vellykket udgave af Musik på Havnen.

Karen

Sådan et videokamera,
det kræver nu sin mand!

5

En stille men dog dramatisk bjærgningsaktion.

En stille weekend i gudenåsystemet skulle tage sin begyndelse, med afgang fra Ry Marina fredag efter arbejde. Alt var gjort klar til en god weekend.

Vi lægger os i Gåsekrogen, både Tommy – Rudolf – Helmer- Bent – og deres respektive koner samt undertegnede og kone har givet tilsagn om fremmøde. Det er aftalt at Ejvin og Karen skal komme til lidt senere. Det er nu, at historien tager en drejning, der sætter alle i gang.

Alle er kommet, og begynder at hygge sig. Der åbnes en enkelt øl, og der tales lidt om livet som

helhed, og om, hvor godt vi egentlig har det her på søerne. Efter et stykke tid sniger der sig langsomt en følelse af uvished ind hos selskabet, der mangler ligesom lidt eller nogen.

Bekymringen stiger, og der tales om, at det tager da lidt tid, for Ejvin og Karen at ankomme til bestemmelsesstedet. Ingen nævner, at der muligvis kan være problemer, men alle er lettere bekymret. Til sidst siger Maren (Det er hende med Arn Bitter), at nu vil hun ringe til Karen for at få sidste nyt om deres sejlads til Gåsekrogen.

På dette tidspunkt indgår den første meldning om assistance fra det gode skib Dixi. Det er Bente der på mobiltelefon modtager anmodning om hjælp til Dixi. Telefonen overdrages til undertegnede, som får besked fra besætningen, om, at alle har det godt, men at de er klar til at sælge deres ny erhvervelse.

Vi får på mobiltelefonen lidt at vide om hvilke problemer der er. Deres motor er løbet varm.

(På dette tidspunkt er jeg sikker på at Karen har nået en temperatur der er væsentlig højere end de 120 grader motoren var på)

Mens alt dette er i gang er „ Helian“ med Tommy som skipper (der i denne specielle situation må agerer bjærg-

ningsfartøj) begyndt at varme op, besætningen begyndt at iføre sig arbejdstøj. Stemningen er god hos bjærgningsfartøjets besætning, der er klar over, at alle har det godt, og at det ” kun ” er motoren det er galt med.

Båden er rigget til, der er afgang mod Dixi´s position. Det er klart, at når man skal have motorproblemer, så kan man ligeså godt få det et smukt sted, så de havde lagt sig i nærheden af Posperhus. Her er der både smukt og lidt liv, så ventetiden kunne fordrives med noget at se på, samtidig med at man forsøger at se ud som at man da plejer at ankre op foran Posperhus.

Da ” Bjærgningsfartøjet ” er godt undervejs, bliver besætningen enige om, at uanset hvad problemet kan være, så vil det gode skib Dixi samt dets besætning blive trukket til Gåsekrogen for senere inspektion. Man kan jo ligeså godt være sammen med andre når der er bøvl, specielt hvis det er med motoren. Det er først nu at kaptajnen mumler noget om mulig brændstofmangel, og han gætter på, at der sikkert er nok til at nå både frem til Dixi og tilbage.

Dette gætteri stopper midlertidig al samtale. Alle har set at vi ender i rum sø, og skal kalde anden båd, men vi beroliges dog med at skulle alt uheld være til stede, så kan Bente sejle Tresfjorden, og der skulle være diesel nok på. Næste problem som opstår bliver nævnt af (jeg mener der er Helmer)“ Er der øl ombord såfremt vi løber tør for brændstof“? Nu begynder problemerne at tordne sig op. Har vi røgelse – mad og såfremt dette ikke er tilfældet, hvor længe kan man klare sig med ingenting, på en fredag.

Øl- problemet løser sig hurtigt, det er der rigeligt af, men der nydes ikke drikke indeholdende bevidsthedsudvidende stoffer under en bjærgningsaktion, så disse gemmes til senere.

Rudolf løser problemet med røgelse ombord, han har nok til ca. 8 timer, det kan strækkes til 12 timer hvis der spares. Mad problemet løses af skipper, da det viser sig at vi er sejlet afsted med maden. Nu er det tæt på at skipper får et ildebefindende. Han har set at han skal tilbage til Gåsekrogen og stå til regnskab for konen. Hvordan skal hun lave mad, når han bare farer afsted med sine legekammerater. Vi beroliger ham, da vi mener at konen sikkert har forståelse for alvoren i situationen, og sikkert kun er glad for at han kommer sikkert i havn. Skipper begynder nu at få sin gammelkendte ansigtsfarve tilbage igen.

Da bjærgningsfartøjet ankommer til Posperhus ser vi Dixi ankret op. Det, der gør enhver aktion af denne slags værd at udføre, er den lettelse, der er at spore i den nødstedte besætnings ansigter. Vi lægger til ved siden, og foretager et kort check af motor og søvandsindtag. Det viser sig at være et lukket kølesystem, som kræver eftersyn på ”værft”.

Karen er da klar til at blive slæbt til Ry, men bjærgningsmandskabet forklarer, at de nu har overtaget fartøjet, og at skibet føres til det midlertidige værft ved Gåsekrogen. Her konstateres det hurtigt at kølesystemet mangler en del vand.

Dagen efter påfyldes der vand og der foretages en formiddagstur med hele den mandlige del af selskabet. Alt viser ok. Hverken motor eller Ejvin bliver varm.

Vel ankommet tilbage spises en frokost og det meste af selskabet vender stævnen mod Ry. Under tegnede bliver dog tilbage sammen med konen, men Ejvin og Karen lover at give besked om turen hjem. Det gør de, og alt er forløbet godt.

Nogle dage efter bliver vi ringet op af Karen. Der er bøvl med Dixi's motor igen, de ligger lige uden for indsejlingen til Ry. Vi siger vi kommer forbi med det samme, og da vi møder dem ved indsejlingen, hvor vi er på vej ud til dem, er de på vej ind. Motoren køler igen, og det viser sig, at det er termostaten det er galt med. Den har de nu fået skiftet og alt er godt igen.

Vi siger tillykke med jeres nye båd, og tak for en oplevelsesrig weekend.

Det gælder alle der var tilstede.

P.S

Karen og Ejvin's temperatur er igen på normal. Båden skal ikke sælges.

Skipper Tommy på Helian blev modtaget med kys og kram ved tilbagekomst til Gåsekrogen.

Der var nok diesel på bjærgningsfartøjet.

Det viste sig at Rudolf havde rigeligt med røgelse med.

Kim Würtz

Arangementskalender:

OKTOBER

Lørdag den 8. kl. 19.00

Mandemad.

Et stærkt hold af virkelige gastro- nomer vil fremtrylle helt specielle kulinariske oplevelser. En aften man absolut ikke må gå glip af. Hold øje med opslagstavlen i klubhuset og skriv dig på. Begrænset deltagerantal.

Søndag den 30. kl. 10.00

Standerstrygning.

Standerstrygning. Sejlsæsonen er slut, og det er tid at stryge klubstanderen, og officielt vinterklargøre havnen. Der bliver som sædvanligt serveret kaffe og rundstykker i vores hyggelige klubhus.

NOVEMBER

Tirsdag den 8. kl.19.00

Møde med bestyrelsen

Møde med bestyrelsen. Klubaf- ten, hvor det er muligt at frem- komme med ideer og forslag til bestyrelsen, samt drøfte disse med de fremmødte medlemmer.

DECEMBER

Søndag den 4. kl.13.00

Juletræ for børn og voksne.

Juletræ for børn og voksne. Den traditionelle julehyggedag med underholdning og slikposer til børnene og julegløgg med æble-

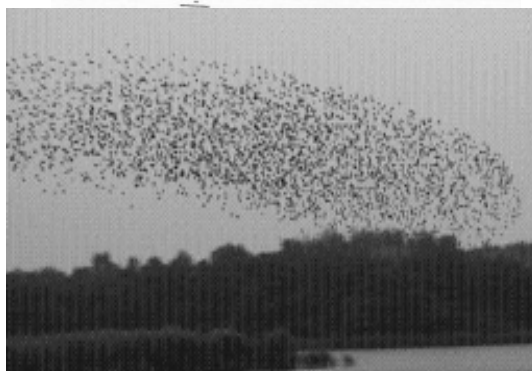

Den naturlige spalte

eller: **Manden ved bålet**

Kurt Nielsen

Nu er kornhøsten endnu engang i hus, og vort ophav bønderne kan stikke tommelfingrene i vestens ærmegab og skue ud over de afhøstede agre og næste års spirende hvede- og vinterbygmarker. Den første høstmorgen i år oplevede jeg allerede en af de allersidste dage i juli, en meget tidlig morgen hvor jeg fornemmede den særegne duft af kornmark. Jeg husker duften fra min barndom og ungdom, hvor jeg selv tog aktivt del i kornhøsten, og at der var en helt speciel stemning, når vi høstede. Først kørte Far selvbinderen med alle tre heste for over de forskellige marker, efterhånden som de var tjenlige. Vi knægte stod altid på trinbrættet bagpå for at springe

af ved hjørnerne, og flytte et par neg, så ikke selvbinderen kørte over dem, eller hestene trampede på dem, når han drejede. Derefter blev negene sat i travet til tørring og beskyttelse mod regn. Når de så var tørre, kørte vi ind, og satte negene på stænge og i lo og lade. Når der var fuldstændig fyldt op, blev resten sat i stakke. Det var lidt af et kunst-

stykke at sætte sådan en kornstak, således at den blev stående, og samtidig var vandafvisende, så negene holdt sig tørre. Alt hvad der kunne mobiliseres, som kunne krybe og gå, deltog i høsten, og alle sled simpelthen og ydede deres bedste. Der var også noget højtideligt, og en stor tilfredsstillelse ved at være med. Når så allersidste læs var kørt ind, blev det fejret med kakao og æbleskiver, og det var noget vi så frem til. En efterfølgende lørdag aften holdt vi så høstgildet, en takkefest og ekstra belønning til alle dem der havde været med.

Vor benævnelse af årstiden nu "Efterår" som vi er en måneds tid inde i, synes jeg ikke er nær så rammende som vore nordiske broderfolks benævnelse, de siger jo "På Høsten", og det synes jeg passer meget bedre for årstiden, ligesom det engelske "Spring" for foråret.

Men forår og efterår er jo pæredansk, så det holder vi fast ved. Jeg vil samtidig slå et slag for, at vi holder fast ved andre gamle danske navne som for eksempel "Vognport" i stedet for "Carport", og "Bryggers" i stedet for "Grovkøkken", det er jo der vi står og hælder snaps på krydderurter, for I er da kommet i gang, ik' å'?. Og I kan sikkert selv finde mange flere eksempler på, hvor fremmedord og modediller har sneget sig ind i vort sprog. Ud med dem, og lad os holde fast ved det gode gamle

danske. Måske skulle vi ligefrem agitere for, at andre overtager nogle af vore benævnelser. For eksempel kunne benævnelsen "Våbenhus" om indgangen til vore kirker vel udmærket, og ret rammende bruges af en vis anden trosretning om forrummet til deres helligdom.

Nå, men nu til en behagelig respons (der var så igen et fremmedord). Det er helt utroligt dejligt så mange klubmedlemmer der har henvendt sig og spurgt, om ikke jeg lige ville prøve at smage på en eller anden kryddersnaps, som de selv har fremstillet. "Och sje må schie, det er sjøreme en bcehagelig bcibeskeftigelse jeg der har fået. Jeg har da ikke været ude for noget som har været fuldstændig udrikkeligt endnu, som det vi selv fremstillede på hjemmebrændt midt i treserne i vores tid i Aalborg. Vi havde begået en flaske hjemmebrændt der nok ikke var helt fuselfri, da den vel indeholdt både propyl- og butyl alkohol, som er mere egnet til at rense hud og sølvtøj i. Så for at dulme smagen lidt, indkøbte vi 50 gram tørret malurt ved Materialisten. Vi havde hørt at det skulle være godt for helbredet, så vi fyldte det hele på spritten. Efter et par uger havde den fået farve som stærkte, og så kom det store øjeblik, hvor vi skænkede os et par snapse op, skålede, og slyngede dem ned. Virkningen var formidabel, og jeg forstår stadig ikke at vi

overlevede. Men efter en 5 –10 minutter under hver sin vandhane begyndte vi, at kunne få lidt luft og sige eenstavelser igen. Der skulle vel kun have været nogle få dråber af det fludium vi havde fremstillet i en enkelt snaps, men det var altså vores første møde med kryddersnaps, og det lærte os fremover kun at ”nippe” under prøvesmagninger.

For at rette op på tingene så I ikke tror at malurt er udrikkeligt, må jeg hellere lige give Jer opskriften på malurtbjesk. Den bedste måde at lave den på er at afrispe den nylig udsprungne malurt for blomster og småkviste, dække dette med snaps i en flaske og lade det trække i 1 –5 dage, hvorefter essensen filtreres fra, og henstår et årstid inden den fortyndes og nydes. Hvis I ikke kan vente så længe, kan I jo næste gang I kommer nær en saltvandsstrand med malurt, for det er der de gror, lave en hurtig malurtbjesk, ved udtrækning af den friske urt i 12 timer som umiddelbart derefter fortyndes og nydes.

Nu ved jeg godt, at I ikke får megen glæde af efterfølgende oplysning som jeg kommer med her, men sæsonen for Carl Johan, altså den spiselige rørhat faldt meget tidligt i år på de første 2 uger af august, og det var nøjagtig en måned tidligere end sidste år 2004. Men det skyldes helt klart det fugtige vejr, med de mange regnbyger som startede omkring den 12-14 juli. Så nu må vi vente og se om vi får en lille efter sæson i oktober. Der plejer man i hvert fald altid at kunne finde parasolhatte, den Store Parasolhat i græs på overdrev, og Rabarber Parasolhatten der som oftest gemmer sig i de mørke granskove. Hvis I har held med at finde nogle af disse, skulle I prøve at panere hattene, ligesom man steger fiske fileter, og så spise dem som pålæg på et stykke rugbrød med smør. Det er bare godt.

Jeg vil også lige fortælle Jer om en dejlig morgenoplevelse, jeg

havde først i juli. Jeg var vågnet og kunne ikke sove mere der ved firetiden, så stod jeg op og gik ad flise stien langs Marinaen ud mod Skimminghøj. Lige da jeg havde passeret Skimminghus, ser jeg en masse af vore grågæs ovre fra Skovengen som sammen med alle deres gæslinger holdt morgenmøde i en kæmpeflok henne omkring ”Ankret”. Jeg listede lige så stille frem mellem første og anden P-plads og stoppede der. Gæssene havde set mig, men de skulle jo have deres gæslinger med og samtidig bevare værdigheden. Det lykkedes dem nogenlunde med en masse gækken og lidt nappen efter hinanden, hvorunder hele flokken roligt vandrede ned og gik til søs over vaskebroen. Jeg listede halvejs ud på bro C for at se hvor mange der var, og de delte sig ud i 14 par med mellem 2 og 14 gæslinger pr. par, så det var mange. Men det var ikke dem alle ovre fra Skovengen, for jeg så flere par der svømmede med gæslinger ude mellem Skovengen og Smørholmen da jeg nåede ud på Skimminghøj.

Vores Gamle Redakteur har tidligere i decembernummeret af Ankreret 2003 skrevet en meget fin artikel om ”Sort sol over Birksø”, og det kan ikke gøres bedre (jeg vover i hvert fald ikke at kritisere), og jeg henviser til den. Men dengang snød stærene ham vistnok på Birksø og gik til ro i tagrørene i Lillesø ved indsejlingen til fiskeren, men det kan I jo selv læse om. Jeg har selv flere gange de senere år siddet og nydt ”sort sol” fra Skimminghus. Der er selvfølgelig ikke så mange stære i flokken, som i de flokke man ser nede i Vadehavet i det sydlige Jylland, men flot er det nu alligevel. Og så skal vi jo ikke køre langt for at opleve det Det er jo lige nu, og indtil midten af oktober man kan være heldig at se deres flyveopvisning før nattesædet i tagrørene. Så den kunstflyvning kan jeg varmt anbefale Jer at opleve fra Marinaen, eller fra promenadeudsigten

i Skimminghus.

Dette her kan vist endnu lige nås i oktober. Jeg har i en tidligere spalte skrevet, at man næsten ikke kan spise vildt uden rønnebærgele. Og for Jer, der godt kan lide den bitre smag, kan jeg anbefale, at lave ren rønnebærsyltetøj af de hele bær. Det får en meget pikant smag, og det er rigtig godt ovenpå ”En Gammel Svend” ovre fra Them Mejeri. Jeg vil slutte med at erindre om, at alle materialerne til juledekorationer kan findes i skovene i november og december. Det er meget sjovere selv at finde disse, frem for at gå i butik og købe, og sidegevinsten er jo afstresning med en masse god motion og frisk luft.

Hermed vil jeg ønske Jer alle en god afslutning på sejl sæson 2005, samt god optagning og vinterklargøring af bådene. Vi høres ved omkring nytår.

Kurt

Hørt på en kunststilling:

- Kan **De** ikke tegne mennesker, så det ligner?

- Jo'e - men det nænner jeg ikke!!!

Stor parasolhat

Huskat

Optagning af både.

Bemærk venligst at ALLE både skal være fjernet fra Ry Marinas broanlæg senest 15. november 2005.

Gå venligst i gang med forberedelserne til optagning af båden i god tid, så en enkelt weekend med dårligt vejr ikke bevirker, at du overskrider fristen.

Indtræder et eller andet ganske uforudset op til 15. november, så kontakt straks havnekontoret, så de ikke skal til at bruge tid på at ringe til dig for at få din båd på land.

Som medlem af Ry Bådlaug er man forpligtet til at efterleve ”Havnereglement for Ry Marina” hvori ovennævnte tidsfrist er anført under punkt 2.2.

Tovværk i Ry Marina.

Samtidig med, at båden fjernes fra bådepladsen i Ry Marina skal ALT tovværk fjernes fra pæle og broer. Tovværk der ikke senest 15. november er fjernet fra broanlægget vil blive indsamlet af broholdet og destrueret.

Man bør vænne sig til at medtage alt tovværk, når båden glider ud af pladsen for sidste gang, for at komme på land.

Vinteroplægning af både.

Jeg er ikke helt klar over, om der er ændringer i oplægningspolitikken på Skimminghøjpladsen i år - så inden båden sættes på pladsen, bedes du kontakte havnekontoret, så du får din båd anbragt rigtigt første gang.

anvendes til oplægning af både, der har fast plads i Ry Marina – og kun i perioden fra 1. oktober til 15. maj.

Bådejere, der ligger i Ry Marina på lejebasis, må altså ikke anvende pladsen på Skimminghøj til vinteroplægning, hvis man ikke har fået tilladelse fra havnekontoret.

Husk nu at få båden tømt helt for udstyr – også pulverslukkere. Det er noget irriterende i løbet af vinteren at komme ned på Skimminghøjpladsen og se, at den glemte pulverslukker er tømt ud over hele bådens indre

Afstivning af oplagte både.

Sørg for solid afstivning af din båd, hvis den skal stå på Skimminghøj-pladsen. En usikker afstivning af din båd udgør en risiko for nabo bådene, når vinterstormene sætter ind.

I forbindelse med oplægning af båden er det klogt at anbringe båden med stævnen ud mod knæhegnet, således at alle bådene kommer til at ligge med agterenden ind mod kørevejen i midten af pladsen. På denne måde er det meget nemmere – både for os selv og for vagtmanden - at holde øje med, om der er, eller har været ubudne gæster i båden.

Oprydning på Industrivej 14.

Som det står i vores havnereglements punkt 5 SKAL alt grej være fjernet fra pladsen på Industrivej 14 senest 15. november. Grej

henligger på pladsen uden forudgående aftale med havnekontoret, vil blive destrueret af bestyrelsen, der har ansvaret for at pladsen efter 15. november henligger tom og rengjort.

Optælling af grej og udstyr

samt budgetønsker.

Ry Marinas udvalg har et fast arbejde i september, der hedder optælling af grej og udstyr, så bestyrelsen kan danne os et overblik over tab, svind mv.

Materiel-listerne med bemærkninger om tab/mangler skal efter færdiggørelse afleveres til bestyrelsen.

Udvalgene skal også i september sætte sig sammen for at finde ud af, hvad de har af ønsker til det kommende budget - som bestyrelsen går i gang med her midt i efteråret.

Er der ting der skal repareres, ændres eller nyanskaffes, så er det altså nu udvalgene skal i gang. Budgetønskerne for 2006 skal være bestyrelsen i hænde senest til første bestyrelsesmøde i oktober.

Det Hvasse hjørne

Jens Hvass

Om dækningen fra ansvarsforsikringer.

I Marselisborg Havns klubblad sætter et medlem spørgsmålstegn ved, hvor meget gavn man har af en ansvarsforsikring på båden. Indlægget er skrevet med udgangspunkt i en begivenhed fra Korsør Lystbådehavn, hvor en brand i en båd medførte betydelig skade på 2 nabobåde og havneanlæg – og hvor historien endte med, at nabobådene selv måtte betale skaderne på deres både, og havnen selv måtte betale for skader på broanlæg.

Sagen er den, at for at man kan pålægge ansvarsforsikringen at betale for en skade på anden båd, skal der dels være tale om et tab, og dels være tale om en skyldig for skaden – altså en bådejer der har tilsidesat love og regler eller på anden måde ikke har udvist godt sømandsskab.

Har en bådejer således ikke tilsidesat godt sømandsskab, love og regler eller god praksis – ja så kan han heller ikke drages til ansvar for eventuelle skader – uanset hvor omfattende og tragiske disse måtte være.

En tilsvarende hændelse kunne meget vel ramme bådejere i Ry Marina. Forestiller man sig at en

båd – med eller uden fast landstik til el – pludselig bryder i brand som følge af en uforudsigelig kortslutning – ja så vanker der altså ingen erstatningskroner til nabobåde eller havn – medmindre at installationerne ikke var forskriftsmæssigt udført. Er alle installationer udført fuldstændigt korrekt, og er kortslutningsbranden en uforudsigelig og ikke forventelig hændelse (hændeligt uheld) – ja så er der ikke nogen, der kan drages til ansvar.

Nu er det jo ikke sådan, at man af den grund skal undlade at tegne ansvarsforsikring, da det naturligvis er ganske uansvarligt ikke at have en forsikring, der kan dække for alle de dummerter, vi alle engang imellem laver.

Det der til gengæld bør overvejes – som følge af ovennævnte – er, om ikke der bør tegnes en kaskoforsikring, der altid vil dække sådanne hændelser.

Endelig bør det nok også overvejes, om ikke man bør have en ulykkesforsikring, så der også er forsikringsdækning for personskader, i tilfælde af brand eller anden skade forårsaget af en båd, hvis ejer ikke kan drages til ansvar.

Tænk lidt over den!

Jens Hvass

Månedens tankestreg

Håbet er som en høne, der lægger flere æg, end den kan ruge ud.

P

Vi kender vel alle HAM, der kunne gå på vandet.

Så er der dem der tror, at de kan gå på vandet.

Så er der dem der KAN gå på vandet, fordi de ved, hvor pælene står.

Så er der ham der ved, hvor pælene står, men som allegevel ikke kan gå på vandet.

Det er såmænd vores "Vand-Hans", men det kaldte vi ham også før, han faldt i vandet.

Dette skete ude ved Gåsekrogen, han skulle på land, og istedet for at benytte broen, forsøgte han, uvist af hvilken grund, at gå på pælene. Ja, Ja.

Nyt EDB-system:

Klubben får et nyt EDB-system, som vi regner med at tage i brug inden nytår.

Det betyder at opkrævningerne fremover udsendes vis PBS.

Samtidig vil vi forsøge at kreere nogle lidt mere spændende breve til jer.

Som bekendt havde vi pensionist-sejlads søndag d. 28. Aug. Nogle skippere gør mere ud af det, end andre. Som feks. H. P. og Kandja. De havde "arrangeret" en bjærgningsaktion ved Dynæs, hvor et mindre fartøj var gået på grund. Pensionisterne var imponeret over dette indslag under sejladsen. Kim Würtz foreslog, at man næste år arrangerer en "Mand over bord" manøvre..

Knud Mikkelsen havde et lille problem ved pensionistsejladsen, for da han kom tilbage til marinaen med sine gæster, nægtede en af dem at forlade skuden. Hun ville have en tur til..

Der var i øvrigt i år flere skipperer end der var brug for til pensionistsejlsdsen. Så de både, der ikke fik pensionister med ud, ja, de arrangerede deres egen lille pensionistsejlads.

Skipperne var nemlig selv pensionister.

VORES servicebygning

Vores betyder åbenbart fælles, hvor ingen ryder op!!!!!!

Vores værksted bruges efterhånden af alle til alt.

Det bruges som værksted:

Der er jo nok nogen, der kommer og ryder op og gør rent efter mig.

Det bruges til oplagsplads:

Der har bl.a. stået en cykel hele sommeren, og gummibåde, årer og påhængsmotorer er ikke noget særsyn.

Det bruges som losseplads:

Du SKAL ikke stille dine gamle batterier og dit skrammel i værkstedet, du må meget gerne aflevere det på genbrugspladsen.

Der er åben hverdage fra kl.12.00 til kl.18.00 og lørdag fra kl. 10.00 til kl. 16.00.

Det forlyder fra pålidelig kilde, at „Bette-P“ foretager gentagne inspektioner af bådens bund, inden han tager den op.

Når man hopper på land efter hunden, skal man huske at have tag i båden ik' og' Knud.

Mon ikke vi skal omdøbe værkstedet til DUMPEN og servicebroen til P-BROEN??

SLADREBÆNKEN

Her er lidt udpluk fra „Gamle Danske Vejrvarsler“ af Ib Askholm

Skibsnissen.

Før i tiden, på gamle træskibe, var besætningen overbevist om, at netop på deres fartøj befandt sig en skibsnisse.

Man mente, at skibsnissen og klautermanden var een og samme skikkelse. Andre mente de var beslægtede.

Søfolkene gjorde klogt i, at holde sig gode venner med skibsnissen, for da ville han give dem en hjælpende hånd, når der var brug for det.

Skibsnissen var også en udmærket vejrprofet. Så man nissen sidde i skibets stævn, da varslede det medvind. Så man ham derimod agter, varslede det modvind.

Var der storm i vente, ja, da fik nissen det til at knage i skibets træ. Således fik søfolkene tid til at klargøre sejl og rigning til farefuld sejlads.

Så man derimod skibsnissen forlade fartøjet, så var intet godt i vente, hverken for skib eller besætning.

Vi kender udtrykket ”Rotterne forlader den synkende skude”. Ja, man brød sig selvfølgelig ikke om rotter på skibet. Men det var et dårligt varsel, hvis rotterne forlod skuden. Så kunne man være sikker på voldsomt uvejr, ja, man var endog sikker på forlis.

Måger har vi jo i hobetal her på marinaen, til stor irritation for mange bådejere. Men nu kan mågerne andet end svine på kalecherne, man kan faktisk bruge dem som vejrprofeter.

Når mågerne ude fra vandet flyver ind over land, voldsomt skrigende, ja, så vil det være et varsel om regn og storm.

Hvis mågerne om foråret flyver langt ind over land, så bliver sommeren fugtig.

Sidder mågerne på vandoverfladen, bliver det godt vejr.

Hvis mågerne flakser omkring mastetoppen, og snapper efter vimplen, ja, da varsler det storm eller modvind.

Sætter mågerne sig på skibets vindside, da stilner stormen snart af.

Sætter de sig derimod på læsiden, da varer stormen ved.

Skriger mågerne meget om efteråret, varsler det hård vinter.

På sejlskibe må kvinderne ikke sidde og strikke. I hvert fald ikke hvis der sejles på havet. Det binder nemlig vinden, og holder den fast i et bestemt (og måske uønsket) verdenshjørne.

Opfordringen til at skrive Limericks har sandelig også givet resultat til Sladrebænken. Det er redaktions-Else, der åbenbart har været ude for en besynderlig tildragelse:

Vi sad i vor båd ved Skyttehuset.

Sol og sommer, stemningen gør en beruset.

Isfugle, hejrer, andemor med ællinger kønne.

Jo, der er dejligt på søen den grønne.

Hjejlen damper forbi, skipper hilser fra styrehuset..

Da stævner 'Jane' ind til Skyttehuset,

og pludselig var idyllen ligesom fuset.

Man råbte fra 'Jane' 'I har taget vores plads,

Vi må være i skyggen, skipper bli'r utilpas,

han er allerede ganske forpustet.'.

Vi sad der benovet ved Skyttehuset.

Tænk, at vi sådan blev overfuset.

Vi følte virkelig skammen,

blev ganske røde i kammen

over at vi havde gjort noget så luset.

Når vi atter vil til Skyttehuset,

Ja, da har vi nu basluttet

at forespørge om plads ved broen,

eller vi skal sejle hen til kroen

og drikke os lettere beruset.

Redacteuken kan overhovedet ikke erindre noget som helst om en sådan tildragelse, og har endda hørt rygter om en lignende hændelse ved bro 32, men de formastelige sejlede straks hjem. Det var muligvis:

Dengang vi sejlede til bro nr. Tretito

for at overnatte i fred og ro,

da var det forkastelig,

der lå en formastelig

som om der var plads nok til to.

Så vidt jeg husker, delte vi en flaske rødvin inden de sejlede hjem.

Se iøvrigt bagsideartiklen.

Broen de kaldte Vandløse

Sammentræf er forunderlige. Det er ejendommeligt, når man syd på møder genboen, som man ikke anede skulle samme sted hen, eller når man på bro C møder en lille familie fra nabobyen hjemme på Fyn, og først opdager det, når man er i gang med at redegøre for sine egne motiver for at opholde sig i søhøjlandet i al sin disponible fritid.

I sommer var vi ude for en sammenstimlen af sammentræf, som for en weekends tid gav grund til at omdøbe 3-broerne i Paradiset til det noget mere upoetiske ”Vandløse”.

Vi var faktisk startet med at mødes med Beki ved Skyttehuset, men var blevet enige om at finde et sted med lidt mere sol ...eller noget i den retning. Jeg husker det ikke bestemt. De havde nogle tekniske problemer, som skipper Kim gned sig i hænderne ved udsigten til at skulle løse. Vi blev enige om at drage op og indtage 3-broerne. Der lå i forvejen Perlen (tilhørende rederiet Larsen Line...) og Princip den II (samme sted fra), og det gjorde jo ikke selskabet dårligere. Vi gik fortrøstningsfuldt i land og smagte på deres bøffer og drak deres rødvin og havde det i alle henseender fortræffeligt.

Den næste morgen, da skipper Kim gik i gang med at løse sine problemer, stod det ham ret snart klart, at Beki's vandtank var tom (en af mislydene havde åbenbart været den buldrende lyd af tomme tanke). De søgte assistance hos os andre – primært hos Perlen (som jo også har en varmtvands-tank som der kunne trækkes på), og ved hjælp af øsekar og diverse andre hjælpemidler, lykkedes det at få dem forsynet med så meget vand at de kunne klare sig igen-

nem weekenden.

Ud på eftermiddagen dukkede Mulle II op med en opløftet Birger ved roret og båden fuld af gæster. Blandet andet ”onkel Jørgen” men det vil føre for vidt at komme ind på det i denne lille notits. De havde blot ét lille problem: De var løbet tør for vand, og de havde nogle jordbær som de trængte til at få skyllet. Og var der så i øvrigt nogen der måske kunne undvære en lille kande vand, så de havde lidt om bord? Uha ja da, det kunne de da på Perlen. Finito lagde vand til jordbærrene, og Mulle II besluttede sig til at blive og spise med. Ud på aftenen drog de af sted i højt humør og en lille beholder med lidt reservevand.

Næste morgen lød der en hul lyd på Perlen. Vandtanken var tom – også den varme.

Se det var rigtige sammentræf – og netop hjemkommet til Ry knurrede vandpumpen på Finito også efter nye forsyninger.

Karen

Karen Johnsen

Det eneste forlorne var skildpadden.

Lige før redaktionens slutning løb et af Ry Bådklubs store årlige tilløbsstykker, pensionistsejladsen, af stabelen. D.v.s. det plejer at være et vældigt tilløbsstykke, men i år var der meldt omkring 20 pensionister færre til end sidste år. Hvad det mon skyldes tilkommer det ikke den udsendte at forholde sig til. Der var 3 af de tilmeldte både, der slet ingen passagerer fik med, men sejle gjorde de nu alligevel. Dixis nye skipper, Ejvin, og dækspersonalet (det er også mig) deltog for første gang. Derfor havde vi heller ingen, der stod på spring og ventede på at få lov at sejle med os. Men vi blev ikke snydt. Vi fik 2 dejlige damer ombord, og de fik virkelig en god dag ud af det, det hævdede de gentagne gange. Snakken gik utvunget, og vi fik vendt en masse ting, både noget der vedrørte det vi så, og lige så meget der vedrørte deres liv og dagligdag. Kaffen og den hjemmelavede (Kvickly) hindbærtærte blev indtaget i Paradiset, og efter en tur gennem Sejssnævringen vendte vi hjem til den forlorne skildpadde og fællessangen. Kirstine på 88 havde nydt turen i fulde drag, men ville helst ikke give nogen bindende løfter om deltagelse næste år. Vi lovede dog at holde en plads ledig til hende.

Karen – dæks”dreng” på nyervevede Dixi

Ry Bådlaug byder velkommen til

Bjarke Kristensen	Brande	Johnny Kjær Jensen	Ry
Dagfin Wagner	Herning	Per Nielsen	Ry
Per Skriver	Ikast	Tage Raaskou Nielsen	Ry
Jan Roedahl	Bording	Manfred Kjølhed	Ry
Ingvar Beck	Risskov	Steen Rytter	Ry
Kenneth Larsen	Odder	Brian Jørgensen	Ry
Birger Kristiansen	Solbjerg	Preben Rahder	Ry
Erik Nielsen	Hørning	Kim Høyberg	Ry
Peter Bech	Skødstrup	Ole Jakobsen	Ry
asbjørn Klitholm	Laven	Jess Nielsen	Ry
Karsten Andersen	Silkeborg	Bente Bach Jørgensen	Ry
Mikkel Arlien-Søborg	Laven	Erik Rosenlund	Brædstrup
Robert Kristiansen	Kjellerup	Regin Wegener Friis	Østbirk
Jan Ulstrup	Them	Thomas Andersen	Nr. Snede
Kenneth Hansen	Them	Hanne og Erik Nørgaard	Viborg
Aksel Andersen	Stilling	Charles Bach	Ulstrup
Erik Ladegaard	Låsby	Jonny Rabenholt	Vellev

Limericks

Jeg vil jo ikke ligefrem påstå, at det er mylret ind med limericks efter sidste nummers opfordring om at lade poesens bølger flyde – men enkelte reaktioner har der da været. F.eks. har Arne Neergaard Jacobsen sendt følgende:

*Der boede en dame i Sejs
med en fyr, der var hendes filejs
han røg uafbrudt
da hendes skejser var slut
skreg hun: 'Ud – ryg og rejs'.*

*Der leved' en sejler i Laven
med en tatovering på maven
et anker med kæde
forankred hans glæde
så han tog det med sig i graven.*

2 meget smukke eksempler på kategori 1 og 2, selv om der selvfølgelig kan være lidt besvær med at få graven til at rime på Laven og maven, men der noget facinerende ved tanken om det prydelige tatoveringsværk, der endte i graven.

Arne fortsætter dog – nu i kategori 3. Den observante læser vil huske, at kategori 1 er den slags limericks man kan fortælle, når der er damer til stede, og kategori 2 er dem, der kan fortælles, når der er præster til stede, og kategori 3 er slet og ret limericks:

*Der var en olding i Skovgaard
som kunne mere end sit fadervor.
Han ville redigere,
men ku' knap erigere,
han er ikke som vores Niels Hovgaard.*

Det sidste er nu da ikke strengt nødvendigt for at redigere, bare så alle ved det! Jeg svarede selvfølgelig høfligvis tilbage:

*Der boede en mand på Heden
ham så vi i Rosvig forleden,
både konen og båden hedder Lotte
og bådens bevægelser var flotte,
selv om det nu nærmest minded'om slaget på Rheden.*

Den flittigt skrivende Else i redaktionen har nu også givet eksempler på færdiggørelsen af mine forslag:

*Der sejled' en båd i Paradiset
overbord røg al servicet
Det var de store der var ude
Der kommer jo lidt kølvand fra sådan en skude,
Så pas på næste gang ryger måske gebisset
(kategori 1 el. 2)*

*Der sad en pige på en af Paradisøerne
hun var glemt af alle nevøerne
De var ikke interesseret i moster,
nej, mere bier og blomster
de ville hellere ud og bestøve møerne.
(klart kategori 3)*

Selv havde jeg ikke rigtig noget bud på den første, men jeg har også forsøgt med den anden.

*Der sad en pige på en af Paradisøerne
hun var glem af alle nevøerne
Men nu var det ikke længere surt
For der kom en, der hed Kurt
Så nu tælles hun ikke mer' blandt pebermøerne.*

Så har redaktions-Hanne sandelig også været i det poetiske hjørne se bare her:

*Der boede en mand i Ry
han havde et blakket ry.
Så kom der ham een til undsætning
som var en ganske modsætning,
så nu blev han så god som ny.*

*Der boede en pige i Svaneke
-som altid sagde: 'Jeg kan ikke'
så kom der en ungersvend til hest
- tog pigen med storm, og så blev der fest,
Og nu var der ikke noget med 'kan ikke!'*

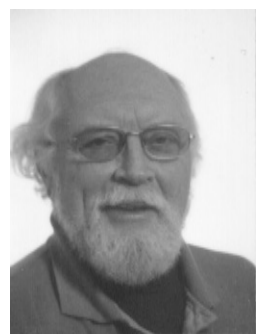
Se på den måde bliver den gamle redacteur jo vældig glad, og ikke nok med disse 2 vers (kategori 1,2 – 3 light) så er poesiens bølger helt på spil i Hannes sidste digt:

*Der var smukt dernede ved Gudenåen.
Bellis, følfod, hyben og slåen.
Alle små fugle i træernes kroner,
så herligt sang med lifflige toner.
Dette var noget af naturens formåen.*

Hvad siger I så?

Den gamle redacteur takker for de indkomne limericks, og selvfølgelig vil der i kommende numre blive bragt limericks, hvis nogen skulle få lyst til at divertere læserne på poesiens bølger. I det hele taget er man altid velkommen med ideer til nye tiltag, for ellers fortsætter ANK'RET sin linie som tilforn.

*Med sensommerlig efterårshilsen
Den gamle redacteur*

Niels Hovgaard